

Dr. Tonk Márton egyetemi tanár

Előzmények, személyes gondolatok, általános megállapítások

Az alábbi vezetői program végiggondolását, megírását előkészítendő, újraolvastam a négy esztendővel ezelőtti rektori pályázatom céljára készült hasonló dokumentumot. A végére érve meg kellett állapítanom, hogy az akkor leírtak között vannak olyan elvek, melyekről ma is ugyanúgy gondolkodom (minden bizonnyal a többségük, hiszen 51-52 esztendősen az ember világnézete radikálisan már nem változik), de ugyanakkor van néhány kérdés, melyek tekintetében az elmúlt négy esztendő vezetői tapasztalatai minden bizonnyal tovább formálták az e kérdésekkel kapcsolatos álláspontomat, megítélésemet. Ami tehát változatlan: most is úgy gondolom, hogy vezetői programom kiindulópontját az a gondolat kell képezze, miszerint keretei közé olyan célok, tevékenységek, törekvések kerüljenek, melyek – ezúttal egy öt éves időszak alatt – ténylegesen teljesíthetőek, elérhetőek. A vágyak és álmok nem pusztán egy ember, hanem egy intézmény életében is roppant fontosak (ezek adják meg céljaink mintázatát, természetét, „archetípusát”), viszont egy zárt periódusú tevékenységi tervnek elsődlegesen a megvalósítható elképzeléseket, a reálisan bejárható, elérhető stratégiákat kell tartalmaznia. A sztoikus bölcselők írták egykoron: olyan célokat tűzzél ki magadnak, melyeket elérhetsz, és elégedett leszel; tűzzél ki elérhetetlen célokat, és mindig boldogtalan leszel.

Négy évvel ezelőtti életérzésem változatlan ma abban a tekintetben is, hogy jelen pályázatomat (s esetleges rektorrá való megválasztásomat) továbbra sem tekintem életcélnak vagy bármiféle egyéni karrierlehetőségnek. Alapvetően egyetemi oktató vagyok, szeretem a szakmámat, örömmel dolgozom diákokkal, ez utóbbira pedig a Sapientia mellett a több tehetséggondozó programban betöltött szakmai szerepem is kiváló lehetőséget nyújt. Egyszóval: az egyetemvezetésen kívül is van értelmes, szép szakmai kihívásokat nyújtó munkám, mellyel magam bőségesen megelégednék. Miért írom akkor mégis ezeket a sorokat? Nos, annak az igen sokrétű, egyetemi oktató kollégáktól, adminisztratív munkatársaktól, fenntartó egyházainktól, kuratóriumtól, támogatóinktól érkező impulzusnak köszönhetően, melyek mind abba az irányba mutatnak, miszerint talán még szükség van munkámra, tapasztalatomra, rendszerismeretemre, szakmai és intézményi kapcsolataimra. Motivációm tehát változatlanul az az akadémiai

környezet jelenti, az a „Sapis” közösség, melynek lassan 25 esztendeje tagja vagyok, s mellyel – mint négy évvel ezelőtt is írtam – megtanultam „együtt lélegezni”, együtt örüvendeni, együtt búslakodni. S mely közösségért, bárhol, bármikor, bármilyen körülmények között maximális mértékben álltam ki, szólaltam fel, képviseltem érdekeit, s cáfoltam az őt érő bírálatokat, kritikákat. Emberileg tulajdonképpen most is elsősorban ezt a hozzáállást, a Sapientia céljaival, a Sapientiával való eme azonosulást tudom ajánlani pályázatom révén akadémiai közösségünknek.

És akkor néhány szóban arról is, hogy a négy évvel ezelőtti önmagamhoz képest mely, jelen pályázat szempontjából releváns kérdésekben alakult, modellálódott, változott világnézetem. Tagadhatatlan, hogy mikor az ember egy új munkakört készül betölteni (ahogyan négy évvel ezelőtt velem is történt), tele vagyunk lendülettel, új célokkal, a változtatás energiájával, az „új seprű jól seper” életérzésével. Ilyenkor mindig erőteljesebben „forradalmár” az ember, és ha megfelelő irányban vezényli le forradalmait, az hasznos és hatékony tud lenni az intézmény fejlődése szempontjából is. Ma viszont, jelen pályázatommal, saját munkámat kellene majd folytatnom, saját eddigi munkám tekintetében kellene új lendületet, új energiát vinnem az esetleges elkövetkező mandátum idejére. Ez minden kétséget kizáróan egy komoly kihívás, mely azzal jár, hogy még tudatosabban kell törekedni a kellő energiák, kellő vitalitás, kellő dinamizmus mozgósítására, elkerülendő azt az életből jól ismert állapotot, mikor a vezető rutinból, „techné”-ből, tehetetlenségi állandóból látja el feladatait. Ez utóbbi a működés biztosításához elég, a továbblépéshez, fejlődéshez viszont már nem.

A második változást négy évvel ezelőtti pályázatomban már előrevetítettem: azt írtam akkor, hogy az új rektor személye kapcsán bizonyára sokfelől fogalmazódnak meg nagy elvárások, a különféle intézményi gyakorlatokra, szabályozásokra, rendszerekre, tényállásokra vonatkozó változtatási igények, és naiv dolog lenne részemről azt gondolni, hogy ezeknek kivétel nélkül meg tudok majd felelni. Az elmúlt esztendő bizonyára bebizonyította, hogy az a négy évvel ezelőtt megválasztott vezető is néhol hiányérzetet, be nem teljesült elvárást, olykor talán csalódást okozott. Mindeme tényállással együtt az életérzésem mégis pozitív, és ugyanezt tudom ajánlani esetleges pályázati sikerem esetén a következő időszakra is: az akadémiai közösségünkhöz tartozó kollégákat, a helyzeteket, a felmerülő problémákat méltányosan, igazságosan, objektív és következetes módon törekszem megítélni, azonos mércével mérve, azonos mértékegységet alkalmazva a különböző személyes és intézményi gondokra, javaslatokra, előterjesztésekre.

A jelen pályázatomban előzményeit képező formális szempontok tekintetében rendelkezem a Sapientia Alapítvány Kuratóriumának támogató ajánlásával (mellékelve), az előírt oktatói (professzori) fokozattal, doktori címmel és vezetői tapasztalattal, az európai és romániai felsőoktatási normatívák, valamint a Sapientia EMTE belső szabályozásainak ismeretével, esetleges megválasztásom nyomán pedig nem merül fel bármiféle összeférhetlenség esete. Az egyetem választási szabályzata II.14. részében a rektori tisztségre pályázók számára állított további két követelmény teljesülését (az akadémiai közösség köztisztelőben álló, kiváló kommunikációs készségekkel és széleskörű kapcsolatokkal rendelkező tagja) nem kívánom magam megítélni, ezek tekintetében az akadémiai közösség jóval hivatottabb állást foglalni.

Az egyetem jelenlegi állapota, általános céljai és lehetséges fejlődési irányai

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem EMTE továbbra is az önálló romániai magyar felsőoktatás legfontosabb (magán)intézménye, magyar hallgatói létszáma alapján pedig a teljes romániai magyar – állami és magán – felsőoktatás második legnagyobb felsőfokú képzési központja. A Sapientia Alapítvány Kuratóriuma révén felekezeti felügyelet alatt működik, hálózati és akkreditált egyetem, 33 alapképzési, valamint 13 mesterképző szak tartozik képzési kínálatába. Ezekhez társul 1 felnőttképzési program (hangmérnök), valamint további 5, lazább vagy szorosabb kooperációban zajló doktori képzési program (utóbbiak magyarországi partnerintézményei: Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Nemzeti Közszolgálati Egyetem, Pécsi Tudományegyetem, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem). Az egyetem célja az erdélyi magyar közösségünk tudományos, oktatói, kutatói, s általában vett értelmiségi utánpótlásának biztosítása, a nemzetközi szinten is versenyképes szakmai tudás, valamint a magyar közösség iránti felelősségérzet egyidejű átadása. Mindezeknek megfelelően rektorként célnom kell legyen egy *minőségre törő, versenyképes, a nemzetközi, de ugyanakkor az erdélyi magyar közösségi elvárásoknak is megfelelő egyetem működtetése*, amelynek fejlesztési irányait a Sapientia Alapítvánnyal, a Szenátussal, az egyetemi és kari vezetésekkel közösen kívánom körvonalazni. A stratégiai döntések meghozatalában ugyanakkor mindig tekintettel szükséges lennünk arra a társadalmi, kulturális, tudományos, oktatási közegre, melyben az egyetem működik, hiszen az innen fakadó elvárások megválaszolására a Sapientia EMTE létrejöttkor és érvényes küldetésnyilatkozata szerint is vállalkozott. Ebben a vonatkozásban az egyetemnek állandó tekintettel kell lennie az erdélyi (de ugyanakkor a Kárpát-medencei) magyarságot illető demográfiai viszonyok alakulására, illetve specifikus felsőoktatási eszközökkel való befolyásolására. Ilyen kiemelt célt képez a megfelelő minőségű és mennyiségű magyar nyelvű közoktatás léte, *a Sapientióának tehát hangsúlyos szerepet kell vállalnia a közoktatás akut gondjainak (pl. tanárhiány, román nyelv oktatása) megoldásában, illetve már a középiskolai szintű tehetséggondozásban is.*

Az egyetem mára már négy oktatási helyszínen (Csíkszereda, Kolozsvár, Marosvásárhely, Sepsiszentgyörgy) működik, beteljesítve azt a közel 25 esztendővel ezelőtti alapítói szándékot, miszerint Erdély négy nagy magyarlakta megyéjében (Hargita, Kolozs, Kovászna, Maros) vesse meg lábát az önálló magyar felsőfokú oktatás. (Ehhez a stratégiához társult ötödikként Bihar megye, ahol jelen pillanatban a Sapientia EMTÉ-vel konzorciumban

lévő Partiumi Keresztény Egyetem biztosítja az önálló magyar egyetemi képzéseket.) Ebben a kontextusban kijelentendő, hogy sem az egykori alapítói szándék, sem pedig Erdély demográfiai és felsőfokú képzési mutatói *nem indokolják további oktatási helyszínek, további karok létrehozását a Sapientia EMTE keretében*, így efféle stratégiai lépések nem képezhetik jelen vezetői program tárgyát. Ugyanakkor továbbra is érvényes az az állítás, miszerint az egyetem karai egymástól eltérő régiókba ágyazottan működnek, s így mindenikük esetében más-más hangsúlyokat, más-más stratégiákat kíván meg a tágabb értelemben vett közösségi, társadalmi kontextus. E tekintetben a Sapientia EMTE számára továbbra is napi szintű kihívás az, hogy *egyszerre kell tudni megfelelni a kiválósági kutató-egyetem, a munkaerőpiac szempontjából hiteles, legitim tudást biztosító oktató-egyetem, ugyanakkor pedig a közösségi-egyetem mutatóinak és elvárásainak*. Mindhárom vonatkozást változatlanul egyforma fontosságúnak tartom, így az intézményben lehetőséget kell biztosítani az ilyenfajta differenciált stratégiák alkalmazásának, azok intézményi szintű megerősítésének. Erre továbbra is kiváló keretet biztosít a már meglévő kari szintű önállóság, melyet – egységes intézményi keret-stratégia mentén – a jövőben is támogatni kívánok.

Akárcsak a mögöttem álló rektori ciklus teljes időtartama alatt, a jövőt tekintve sem tartom prioritásnak (de egyszersmind lehetségesnek sem) az egyetem alap- és mesterképzési szakkínálatának expanzióját. Elsődleges fontosságú viszont *a jelenlegi kínálat konszolidációja*, humán-erőforrás igényének és feltételeinek biztosítása, az optimális (szervezeti, infrastrukturális és anyagi) kereteinek a megteremtése. Ez utóbbiak tekintetében *szükséges lehet a jelenlegi szakkínálat áttekintése*, mélyreható elemzés elkészítése és – adott esetben – a romániai magyar felsőoktatási- és munkaerőpiac elvárásai által nem indokolható szakok működésének felfüggesztése. Egy ilyen intézkedés lehetőséget adhatna az így felszabaduló költségvetési források átcsoportosítására, az imént jelzett optimális működési feltételek megteremtése céljából, de adott esetben új alap- vagy mesterképzési programok indítására is. Ebben az összefüggésben további *előnyös lehetőséget jelenthet az új tanügyi törvény által bevezetett duális képzés*, hisz bizonyos szakjaink ilyen képzésekké való átalakítása vonzóbbá, hatékonyabbá, „piacosabbá” tudja tenni felsőfokú oktatási kínálatunkat. További lehetőség lehet az egyetem kínálatának, szakportfóliójának növelésében *teljes tandíjas, profitorientált, idegen (angol) nyelvű mesterképzések indítása*, nemzetközi hallgatói piac bevonásával. Mindezen lehetőségek hatékony kiaknázásában az egyetemnek továbbra is erőssége a viszonylag jó reakciósebesség, a gyors döntéshozatal, a folyamatok nem túlzott bürokráciája, s ezt a versenyelőnyt véleményem szerint a jövőben is meg kell tudnunk tartani.

Kiemelt fontosságuként kívánnám kezelni ugyanakkor az előző rektori ciklus egyik meg nem valósult célkitűzését: jelesül *a doktori iskola, a doktori képzések létrehozását*. (Az előző években létre nem jött doktorképzések okai elsősorban az infláció és az energiahordozók, szolgáltatások árnövekedéséből származó pénzügyi kihívásokban, illetve a habilitációval rendelkező főállású oktatóink relatíve alacsony számában keresendőek.) Változatlanul úgy gondolom, hogy főleg olyan doktori képzések elindítását kell megcéloznunk, melyek a Sapientia legeredményesebb kutatási területeit képviselik, s mely területeken nem létezik Erdélyben magyar nyelvű doktori képzés. Sikeres rektori pályázatomban az önálló doktori iskolák elindítása érdekében – a habilitáció-támogatási program, illetve a kiválósági tudományos teljesítményekre irányuló ösztönző-rendszerek fenntartása mellett – felsővezetői szintű megbízottat tervezek kinevezni, a program napi szintű stratégiai és operatív koordinációja érdekében.

A 2020/21-es, illetve a 2024/25-ös tanévek közötti időszakban a Sapientia EMTE magyar állami költségvetésből származó bevételei 80%-os növekedésen mentek keresztül. *A közel megkétszereződött finanszírozás elkövetkező években való biztosítása minden bizonnyal ezúttal is komoly feladat lesz az egyetem vezetése számára, különösképpen olyan körülmények között, hogy a magyarországi kormányzati, stratégiai partnereinknek még 2022-ben eljuttatott számításaink szerint a Sapientia-rendszer forrásigénye a 2026-os költségvetési évben el fogja érni a hétmilliárd forintot.* Jelen pályázati sorok írója őszintén bízik abban, hogy az egyetemet finanszírozó magyar kormánnyal való erős stratégiai partnerség az elkövetkező években is meg tud maradni, annak ismeretében is, hogy ebben a tekintetben az egyetem számára is fontos pillanatot fognak jelenteni a 2026. évi országgyűlési választások.

A teljes akadémiai közösséget felölelő, oktatói és adminisztratív munkatársak kapcsán változatlanul kiemelt céloknak tekintem a *kölcsönös tiszteleten, odafigyelésen, empátián alapuló, a szó valódi értelmében vett „közösség” megtartását és ápolását, illetve a méltó munkafeltételek és munkakörülmények biztosítását*. Egyszóval azt, hogy valóban legyen jó a Sapientián dolgozni, „sapientiasnak” lenni. Úgyszintén vallom *a tanár és a diák közötti partneri viszony elengedhetlenségének elvét*, s amennyiben rektorként ismét lehetőségem lesz erre, ezen elvre kívánom alapozni az egyetem hallgatóit érintő intézkedéseimet is.

Javasolt operatív intézkedések a 2024-2029 közötti időszakra

Az intézmény menedzsmentjének terén:

1. Egyetemi szintű adminisztrációs (workflow) szoftver kialakítása és bevezetése (MySapiAdmin). Erre már a PNRR-projektből rendelkezésre áll a szükséges finanszírozás;
2. Az egyetem „zölddé” tétele, azaz a felesleges dokumentumok kinyomtatásának csökkentése (kérések, belső dokumentumok stb.). Ezekben egyértelműen fog majd segíteni a MySapiAdmin platform, de szükséges egy ilyen irányú stratégia, valamint az elektronikus iratkezelés módszertanának kidolgozása és széleskörű meghonosítása az intézmény alkalmazottai és hallgatói körében;
3. Az egyetem Szenátusával való jó kooperáció folyamatos biztosítása. Garancia erre az elmúlt évek kooperatív, partneri viszonya, de ugyanakkor az is, hogy a Szenátus frissen megválasztott elnökével, Dr. Lázár Ede docens úrral sok évre visszatekintő, termékeny munkakapcsolatunk van;
4. A döntéshozatal előkészítése során fontosnak tartom, hogy az egyetemi szintű alapvető („sarkalatos”) szabályzatok közvitára legyenek bocsátva;
5. A döntéshozó testületekben (Szenátus, Vezetőtanács, igény esetén pedig a kari tanácsok szintjén is) az operativitást javítását célzó elektronikus szavazási rendszer bevezetése;
6. Az egyetem külső kommunikációjának, arculatának, vizibilitásának további erősítése. Külön intézkedés-csomagot igényel a 2026. évben esedékes, a Sapientia EMTE 25. évfordulójához kapcsolódó intézményi PR- és kommunikáció, melynek kontextusában fontos cél lehet egy Sapientias egyetemtörténeti kiadvány megszerkesztése. A nemzetközi kapcsolatok és intézményi kommunikáció státusát és rendszerét továbbra is rektorhelyettesi rangú vezető irányításával kívánom erősíteni, külön hatáskörrel, illetve büdzsével;
7. A tanszéki szintű menedzsment, kontrolling és felelősségvállalás erősítése (a döntéshozatal, a konfliktus-kezelés, a teljesítménykövetés adott szervezeti struktúra szintjén történő erősítése);
8. Az egyetem minősítési bérrendszerébe kerüljön beépítésre az egyetem különböző testületeiben való részvétel pontozása, honorálása; úgyszintén kerüljön honorálásra az ACTA-sorozatok szerkesztésében kifejtett tevékenység;

9. Külső kutatások, projektek, szolgáltatási szerződések szabályzatának megújítása; naprakész adatbázis vezetése az egyetem részvételével zajló projektekről (pl. Erasmus+) (Marosvásárhely);
10. Oktatói, adminisztratív személyzet bővítése, a nyugdíjba vonuló oktatók utánpótlásának és az új szakok humánerőforrásának biztosítása céljából;
11. Az Alumni rendszer kialakítása és működtetése;
12. A 2026-ban esedékes időszakos intézményi ARACIS-felmérés feltételeinek teljesítése.

Oktatás és tehetséggondozás terén:

13. Az egyetem szakjainak időszakos belső felmérése és hatékonyabb nyomon követése, egy, az országos minőségbiztosítási standardok alapján kidolgozott kritériumrendszer alapján. Ennek segítségével a jelenleginél hatékonyabb költségvetési elosztási rendszer kidolgozása;
14. Diáklétszám „szinten tartása”, esetleg növelése, stratégiai döntések meghozatalában való szerepvállalás által: cselekvő részvétel az erdélyi magyar felsőoktatási stratégiák alakításában; a magyarországi egyetemek székhelyen kívüli képzéseinek kivezetésében való aktív részvétel, azokon a területeken, melyeken már van a romániai magyar felsőoktatásban saját kínálatunk is (Sepsiszentgyörgy);
15. Szakportfolió bővítése, az egyetem korábbi stratégiai terveiben már szereplő tanulmányi programok engedélyeztetése révén (Csíkszereda): az évek óta tervezett és objektív körülmények miatt meg nem valósult (vö. laboratóriumi épület hiánya) marosvásárhelyi építőmérnöki szak elindítása; a csíkszeredai elnyert PNRR-projekt keretében duális képzésként elindítandó egészségügyi ápolóképzés;
16. Az egyetemi szintű hallgatói lemorzsolódás ellensúlyozása: felzárkóztató programok, tutori programok, szakmai konzultációk erősítése, pályaorientációs- és karrierirodák tényleges erősítése, működtetése; egyetemi szintű, lemorzsolódást ellensúlyozó stratégia kidolgozása, rektori hivatali felelős/strukturális egység kinevezése (Sepsiszentgyörgy);
17. Hallgatói juttatások növelése (magyarországi költségvetési támogatás vagy romániai diáktámogatás révén) (Marosvásárhely);
18. Agrár OTDK megszervezése a 2025. évben, majd, az OTDT-vel való egyeztetést követően, további OTDK szekció megszervezése az elkövetkező öt évben. Ezzel egyidejűleg az egyetem keretében folyó tudományos diákköri tevékenység elősegítése, a hallgatók és oktatók motiválása és a TDK-k megszervezésének hatékony koordinálása;

19. Startup-projektek támogató rendszerének kialakítása (hallgatói vállalkozások, vállalkozói szellem);
20. Román nyelvi kompetenciák fejlesztésére irányuló további egyetemi programok, struktúrák, képzések, kiemelten például a duális képzési programok ipari/céges partnerségei révén (Kolozsvár);
21. Az egyetemi főállású oktatóinak szervezett szakmai és módszertani továbbképzések (Csíkszereda);
22. A Tanárképző Intézet képzési kínálatának bővítése, ami egyúttal az intézmény térségi szerepvállalása szempontjából is fontos cél:
 - fokozati vizsgák szervezésének lehetőségei olyan területeken, amelyeken vannak képzési programjaink;
 - akkreditált tanfolyamok, amelyekre a középiskolai tanárok krediteket kaphatnak.

A tudományos kutatás terén:

23. Önálló doktori iskolák akkreditálása. A doktori iskolák kialakítása során szem előtt kell tartani a nemzetközi trendeket, hisz nem csak az a cél, hogy az egyetemnek legyen doktori iskolája, hanem figyelmet kell fordítani a multidiszciplináris területekre is;
24. A kiemelkedő kutatások támogatásának a folytatása;
25. A KPI pályázatok újragondolása, úgy, hogy azok révén egyenlő figyelmet fordítsunk a fiatal pályakezdő munkatársakra, a megalapozó kutatást folytató kollégákra, illetve a senior kategóriában dolgozó kollégákra is. Ezeknek a továbbiakban is tartalmazniuk kell az intézményi érdek szempontjából az előrelépést szolgáló pályázatok támogatását;
26. Az intézményi kultúra, az egymás szakterületének megismerése, az akadémiai közösség kohéziója szempontjából bevezetendő az egyetemi tanári kinevezések után a „székfoglaló” előadás szokása (előadás és a kinevezés ünnepélyes átadása);
27. Időszakos (pld. havi szintű) hírlevél közzététele az egyetem munkatársai által közölt jelentős publikációkról (D1, Q1, Q2). Az Open Access publikációk sok esetben az egyetem által finanszírozott EISZ adatbázis előfizetések révén kerülnek közlésre, ezért fontos, ha van egy visszacsatolás, amely mindenkire eljut.

Infrastruktúra-fejlesztés terén:

1. A napirenden lévő beruházási-projektek véghezvitele: sepsiszentgyörgyi campus felépítése; marosvásárhelyi napelempark telepítése; Bocskai-ház felújítása; Veress-Groisz-ház felújítása;
2. Oktatási-kutatási infrastruktúra fejlesztése, különös tekintettel a gyakorlati/laboratóriumi tereinkre. Ennek megfelelően folytatni kell az egyetem laborjainak, gépparkjának a korszerűsítését, a tangazdaságok fejlesztését, valamint az új sporttudományi szakok felszereléseinek biztosítását, akár hazai vagy nemzetközi pályázatok révén. Ennek érdekében külső pályázatíró cégekkel lenne érdemes összedolgozni, jól meghatározott paraméterek mentén.
3. Egyetemi webshop létrehozása, perszonalizált termékek belső és külső értékesítésére (Marosvásárhely);
4. Egységes könyvtári (informatikai) rendszer kiépítése a négy kari könyvtár viszonylatában; „karokon átívelő” adatbázis, illetve felhasználói rendszer létrehozása (Csíkszereda).

Társadalmi szerepvállalás terén:

28. Az egyetem kommunikációs stratégiájának további fejlesztése, erősítése, az egyetem társadalmi beágyazottságának ezen eszközökkel való növelése. Itt igen fontosnak tartom, hogy az akadémiai közösség oldaláról érkező „input” adatok (elvárások, üzenet stb.) megfogalmazását követően az „output” szakmai közegben, kommunikációs szakemberek révén kerüljön kialakításra. Ugyanakkor szükséges lehet az egyetem külső kommunikációs rendjének, módszertanának az egyértelművé, világosabbá tétele;
29. A Karrierközpont erősebb bevonása a középiskolákkal, diákokkal való kapcsolattartásba, pl. egy olyan platform kialakításával, amely abban segít középiskolás hallgatóknak, hogy a képességeik kapcsán milyen szakokra érdemes felvételizniük a Sapiaentiára;
30. A középiskolás hallgatók tehetséggondozási programjainak elősegítése;
31. Első éves hallgatók szülőivel való találkozók bevezetése (I. vagy II. szemeszter végén), amelynek célja a feedback elősegítése: mi az egyetemmel szembeni elvárás, milyen problémákkal, nehézségekkel szembesülnek a hallgatók? Ugyanakkor ez erősíti az egyetem társadalmi beágyazottságát is;
32. Nagyobb szerep vállalása a régió szükségleteinek megfelelő konferenciák szervezésében (pl. a Digitális Székelyföld stb.). Ebben egy kiaknázatlan terület a „Sapientia Alumni”

napok megszervezése, hiszen a volt végzőseink segíthetnek az egyetem hírnevének öregbítésében.

33. Magánszférával, cégekkel, potenciális támogatókkal való szorosabb kapcsolat, strukturális intézkedések révén: Board of Trustees létrehozása; címzetes egyetemi oktatói címek odaítélése stb. (Marosvásárhely)

Kolozsvár, 2024. november 28.

Dr. Tonk Márton

